

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2015)0447

Új közös halászati politika: a technikai intézkedések és többéves tervek struktúrája

Az Európai Parlament 2015. december 15-i állásfoglalása az új közös halászati politikáról: a technikai intézkedések és többéves tervek struktúrája (2015/2092(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 43. cikkére,
 - tekintettel a közös halászati politikáról szóló 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre és különösen annak 7. cikke (2) bekezdésére, 9. cikkére és 10. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A8-0328/2015),
- A. mivel a halállomány fenntarthatósága a halászati ágazat jövőjének elengedhetetlen feltétele;
- B. mivel 2009 óta alig történt előrelépés egyrészt a technikai intézkedések, másrészt a többéves tervekre vonatkozó jogalkotási javaslatok kapcsán, részben mivel a Bizottság többéves tervekkel kapcsolatos javaslatai súrlódásokat okoztak az európai intézmények között az EUMSZ 43. cikke szerinti döntéshozatali hatásköreik tekintetében, és részben a technikai intézkedésekre vonatkozó jogszabályoknak a Lisszaboni Szerződéssel való összehangolásából származó nehézségek miatt;
- C. mivel a közös halászati politika (KHP) (1380/2013/EU rendelet) célkitűzései közé tartozik, hogy olyan mértékben helyreállítsa és fenntartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot, egy ökoszisztéma- és szelektivitás alapú megközelítés alkalmazásával; mivel a technikai intézkedések és a többéves tervek – mint védelmi intézkedések – képezik e célkitűzések elérésének fő eszközeit;
- D. mivel a közös halászati politika 2013. évi reformjával bevezetett fő változtatások között szerepel a kirakodási kötelezettség felszámolása és a regionalizáció is;

- E. mivel a technikai intézkedések bonyolultsága és sokfélesége, valamint az, hogy ezeket elsősorban számos különböző rendelet tartalmazza, hozzájárult a halászok általi végrehajtás megnehezítéséhez, ami annak kockázatával jár, hogy a halászok bizalmatlanná válnak;
- F. mivel a regionalizáció elve magában foglalja konzultáció folytatását a tanácsadó testületekkel azzal a céllal, hogy az érdekelt feleket közelebb hozza a döntéshozatali folyamathoz, valamint hogy jobban fel lehessen mérni a döntések lehetséges társadalmi-gazdasági hatásait;
- G. mivel a technikai intézkedések bonyolultsága és a végrehajtásukkal kapcsolatos nehézségek, valamint a közös halászati politika kevés kézzelfogható pozitív eredménye, illetve az ösztönzők hiánya bizalmatlanságot keltett a halászok körében;
- H. mivel a technikai intézkedések felülvizsgálatának – a legjobb tudományos szakismereteknek megfelelően és az ökoszisztéma-alapú megközelítésre alapítva – arra kell irányulnia, hogy olyan módon javítsa a halászati és a tengeri erőforrások fenntarthatóságát, amely összhangban áll az ágazat társadalmi-gazdasági életképességével;
- I. mivel az új közös halászati politika célkitűzéseinek eléréséhez többek között szelektívebb halászeszközökre és halászati gyakorlatokra van szükség;
- J. mivel a halászeszközök szelektivitását javító jelenlegi innovatív megoldásokat a jogszabályok gyakran hátráltatják;
- K. mivel a kirakodási kötelezettség lényeges szemléletváltást von maga után a halászati gazdálkodás terén, különösen a tengerfenéken élő fajok tekintetében, és ebből következően az olyan kulcsfontosságú területekre vonatkozó technikai intézkedések terén, mint a fogás összetétele és a hálók szembősége;
- L. mivel a tengerparti közösségek fenntarthatósága szempontjából különös hangsúlyt kell fektetni a kisüzemi halászat jelentőségére, és különösen a nők és a gyermekek szerepére; mivel a közös halászati politika Európában a kisüzemi halászattal kapcsolatban differenciált rendszert említ;
- M. mivel általános meghatározásra van szükség a kisüzemi halászat fogalmára vonatkozóan annak fényében, hogy milyen szerepet játszik a tengereink helyreállításában és a hagyományos és környezetvédelmi szempontból fenntartható gyakorlatok és mesterségek megőrzésében;
- N. mivel szükség van a tengeri medencékre vonatkozó közös alapelvek meghatározására egy, a Lisszaboni Szerződés szerinti rendes jogalkotási eljárásban elfogadott keretrendelet révén a KHP céljai végrehajtásának biztosítása, a gazdasági szereplők számára az egyenlő versenyfeltételek biztosítása, valamint a technikai intézkedések végrehajtásának és ellenőrzésének megkönnyítése érdekében;
- O. mivel a rendes jogalkotási eljárás nem mindig szükséges a regionális szinten hozott vagy a gyakran változó, illetve a társjogalkotók által meghatározott normákon és célokon alapuló intézkedések esetén, azonban azt alkalmazni kell az olyan szabályok elfogadására, amelyek valamennyi tengeri medencére vonatkoznak, valamint az olyan

intézkedések esetén, amelyet külön rendelet tartalmaz, vagy amelyek módosítása a belátható jövőben nem valószínű;

- P. mivel a regionalizációnak garantálnia kell, hogy a technikai intézkedések igazodjanak az egyes halászatok és az egyes medencék sajátosságaihoz, ezzel rugalmasságot biztosítva, és szükséghelyzetekben lehetővé téve a gyors válaszlépéseket; mivel a regionalizációnak a technikai intézkedéseket egyszerűbbé és könnyebben értelmezhetővé, végrehajthatóvá és érvényesíthetővé kell tennie; mivel a technikai intézkedések regionális alapon történő elfogadásának a társjogalkotók által jóváhagyott mintát kell követnie, a megreformált közös halászati politika keretében elfogadottak szerint;
- Q. mivel a regionalizáció hozzájárulhat a szabályok egyszerűsödéséhez és könnyebb érthetőségéhez, így a halászati ágazat és az egyéb érdekelt felek jól fogadnák azokat, főleg, ha bevonják őket azok elfogadásának folyamatába;
- R. mivel a regionalizáció nem jelenthet renacionalizációt, lévén, hogy ez utóbbi nem összeegyeztethető a közös halászati politikával, mint olyan közös politikával, amelynek terén az EU az erőforrások közös jellegéből adódóan kizárólagos hatáskörrel rendelkezik;
- S. mivel a technikai intézkedések regionális alapon történő elfogadása során a társjogalkotók által az új közös halászati politika keretében megállapított modellt kell követni, amely szerint a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az érintett tagállamok közös ajánlásai alapján, amelyek megfelelnek a társjogalkotók által meghatározott normáknak és céloknak, vagy ha az érintett tagállamok nem terjesztenek elő a megadott határidőn belül közös ajánlást, a Bizottság saját kezdeményezésére; mivel azonban a Parlament fenntartja a jogot arra, hogy a Lisszaboni Szerződés szerint bármely felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben kifogást emeljen;
- T. mivel a technikai intézkedések keretrendszerének felülvizsgálata lehetőséget jelent a regionalizáció és a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alternatíváinak további megfontolására;
- U. mivel bizonyos egyedi rendeletjavaslatok, amelyek technikai intézkedéseket tartalmaznak (az eresztőhálókra, a cetfélék véletlenszerű kifogására vagy a mélytengeri halászatra vonatkozóan), vitákat gerjesztettek; mivel egyes javaslatok – mint az északkelet-atlanti mélytengeri állományok halászatára vonatkozó javaslat – több mint három évre elakadtak; mivel a eresztőhálós halászatról szóló tárgyalások szintén holtpontra jutottak; mivel a regionális halászati gazdálkodási szervezetek (RFMO-k) számos egyedi technikai intézkedésekkel kapcsolatos rendelkezést elutasítottak;
- V. mivel a technikai intézkedéseknek figyelembe kell venniük a jogellenes halászat jelenségét, amit gyakran kísér a halászeszközök jogellenes használata, és hatékony megoldást kell eredményezniük a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat által jelentett problémára;
- W. mivel az Unió halászati medencéjére vonatkozó hatályos technikai intézkedések nem mindig igazodnak az innovatív tevékenységek és a különböző helyi halászatok szükségleteihez; mivel ennek fényében a halászoknak egy sor olyan, regionális megközelítésen alapuló technikai intézkedésre van szüksége, amelyek megfelelnek az

egyes tengeri medencék eltérő körülményeinek; mivel a halállományokkal való fenntartható gazdálkodás létfontosságú, és e tekintetben fontos a jogszabályok egyszerűsítése és a helyi valós helyzethez való hozzáigazíthatósága; mivel szükség van annak kellő figyelembevételére is, hogy a halászati területeken olyan harmadik országok is osztoznak, amelyek természetvédelmi szabályai nagymértékben különböznek az európai szabályoktól;

- X. mivel az európai vizeken, és különösen a Földközi-tengeren alapvető fontosságú, hogy a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket, és együttműködjenek a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatért felelős személyek azonosításában, ezzel biztosítva az alkalmazandó szankciók kiszabását, valamint a határellenőrzések és a földi ellenőrzések szigorítását;
- Y. mivel a 2002 és 2009 között elfogadott többéves tervek nem voltak mind egyenlő hatékonyságúak; mivel a közös halászati politika új szabályai alapján új többéves terveket fognak elfogadni;
- Z. mivel az ezen országokkal folytatott tárgyalásoknak a fenntarthatóság elérésére irányuló törekvések részét kell képezniük;
- AA. mivel a közös halászati politika reformja kirakodási követelményeket vezetett be, és az Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA)keretében rugalmasságot, kivételeket és pénzügyi támogatást biztosított;
- AB. mivel a visszadobások tilalmának érvényesítésével kapcsolatban várhatóan nehézségek fognak felmerülni a vegyes halászatokban a halászatlefojtó fajok tekintetében;
- AC. mivel a Lisszaboni Szerződés óta a Parlament közös jogalkotói hatáskörrel rendelkezik a halászat területén, kivéve a teljes kifogható mennyiséget és a kvótákat;
- AD. mivel a Parlament 2009 óta nem tudott többéves tervet elfogadni amiatt, hogy a javaslatok a Tanácsban holtpontra jutottak;
- AE. mivel a többéves tervekkel foglalkozó intézményközi munkacsoport keretében a társjogalkotók elismerték annak a fontosságát, hogy a többéves tervekkel kapcsolatban a gyakorlati megoldások megtalálása érdekében együtt dolgozzanak, a jogi keret rendelkezéseinek értelmezésére vonatkozó különbségek ellenére;
- AF. mivel a többéves terveknek szilárd és tartós keretet kell képezniük a halászati gazdálkodáshoz, mivel e terveknek a rendelkezésre álló legjobb és legfrissebb tudományos és társadalmi-gazdasági eredményeken kell alapulniuk, és elég rugalmasnak kell lenniük ahhoz, hogy alkalmazkodhassanak az állományok változásához és a halászati lehetőségek engedélyezéséről szóló éves határozathozatalhoz;
- AG. mivel a leendő többéves tervek közös elemeiként határozták meg a maximális fenntartható hozamra vonatkozó korlátozást és az annak elérésére kitűzött határidőt, egy elővigyázatossági védelmi mechanizmust, egy biomasszára vonatkozó minimális célkitűzést, egy mechanizmust az előre nem látott változásokhoz való alkalmazkodásra, amely az elérhető legjobb tudományos ismereteken alapul, és egy felülvizsgálati záradékot;

- AH. mivel a többéves terveknek tartalmazniuk kell egy irányítási intézkedések révén elérhető és tudományos szakvélemény által alátámasztott általános célkitűzést; mivel e terveknek hosszú távú stabil hozamokat kellene tartalmazniuk, összhangban a rendelkezésre álló legmértékadóbb tudományos szakvéleményekkel, aminek tükröződnie kell a halászati lehetőségekre vonatkozó éves tanácsi határozatokban; mivel ezeknek az éves határozatoknak szigorúan csak a halászati lehetőségek engedélyezésére kell korlátozódnium;
- AI. mivel a Bíróság C-103/12. sz., Parlament kontra Tanács ügyben és a C-165/12. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2014. november 26-án hozott, a Venezuelai Bolíviai Köztársaság lobogója alatt közlekedő hajók részére a Francia Guyana partjainál húzóódó kizárólagos gazdasági övezet uniós vizein halászati lehetőségek engedélyezésére vonatkozó ítélete precedenst teremt, mivel tisztázza az EUMSZ 43. cikkében foglalt különböző jogalapok tartalmát és korlátait, és mivel a 43. cikk (3) bekezdése csak a halászati lehetőségek engedélyezése tekintetében alkalmazható jogalként, ahogy az az úgynevezett teljes kifogható mennyiségre és kvótára vonatkozó rendeletekben történik;
- AJ. mivel a Bíróság 2015. december 1-jén meghozta ítéletét a tökehalállományokra vonatkozó hosszú távú terv módosításáról szóló 1243/2012/EU tanácsi rendeletre vonatkozó C-124/13. és C-125/13. Parlament és Bizottság kontra Tanács egyesített ügyekben. Az ítéletben a Bíróság megerősíti a Parlament álláspontját, mely szerint a rendeletet, tekintettel célkitűzésére és tartalmára, az EUMSZ 43. cikkének (2) bekezdése alapján, rendes jogalkotási eljárás keretében, a Parlament mint társjogalkotó részvételével kellett volna elfogadni, mivel az olyan politikai döntéseket rejt magában, amelyek kihatással vannak a többéves tervre, és amelyek ennél fogva szükségesek a KHP célkitűzéseinek megvalósításához;
- AK. mivel a többéves tervek hiányában megszületett visszadobási tervek, amelyeket az érintett tagállamok ajánlásai alapján a Bizottság fogad el felhatalmazáson alapuló jogi aktusok keretében – vagy ha az érintett tagállamok nem terjesztenek elő közös ajánlást a meghatározott időn belül, a Bizottság saját kezdeményezésére – módosíthatják a minimális védelmi referenciaméreteket; hangsúlyozza mind a fiatal tengeri élőlények védelme, mind a tudományos tanácsok követésének fontosságát a minimális védelmi referenciaméretekről való döntéshozatal során;
- AL. mivel a visszadobási tervek alapvető szerepet fognak játszani, ugyanis a minimális védelmi referenciaméreteket módosulása átalakíthatja a halászati technikákat, következésképpen a többéves tervek célkitűzéseit képező két számszerűsíthető elem, a halászati mortalitás és a szaporodóképes egyedek biomasszája is megváltozna; mivel a minimális méretek felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal történő módosítása kívülről változtatná meg a többéves tervek fő paramétereit;
- AM. mivel a társjogalkotók szándéka az volt, hogy ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok átmeneti jellegűek legyenek, és soha ne vonatkozzanak három évnél hosszabb időszakra;
- AN. mivel a fajok és a halászatok sajátosságainak figyelembevétele érdekében a minimális védelmi referenciaméreteket ugyanazon faj esetében területenként eltérőek lehetnek; és mivel, amennyiben lehetséges, az ellenőrzési feladatok könnyebb végrehajtása érdekében az összes területre vonatkozóan kívánatos horizontális döntéseket hozni;

1. úgy véli, hogy a közös halászati politika céljainak megvalósítása érdekében a jövőbeli technikai intézkedéseket egyszerűsíteni kell az egyértelműen strukturált és a szakértők által felülvizsgált tudományos adatokon alapuló jogi keretben előforduló esetleges ellentmondások és/vagy átfedések megszüntetése céljából;
2. úgy véli, hogy a jövőbeli technikai intézkedésekkel kapcsolatos esetleges egyszerűsítések és törlések jobb áttekinthetősége érdekében átfogó jegyzéket kell készíteni az összes jelenleg hatályos technikai intézkedésről;
3. úgy véli, hogy a technikai intézkedéseket felül kell vizsgálni a közös halászati politika célkitűzéseinek végrehajtása, a szelektivitás javítása, a visszadobások és a halászat környezetre gyakorolt hatásának minimálisra csökkentése, a jelenlegi szabályok egyszerűsítése és a tudományos alap javítása érdekében;
4. úgy véli, hogy a technikai intézkedéseknek igazodniuk kell az egyes halászatok és régiók sajátosságaihoz, ezáltal elősegítve, hogy az érintett ágazat fokozottabban betartsa az előírásokat;
5. fenntartja, hogy a technikai intézkedések egyszerűsítésének és regionalizációjának mindenkor összhangban kell állnia a technikai intézkedésekről szóló rendelet valódi céljával, nevezetesen a nem szándékos fogások és a tengeri környezetre gyakorolt hatások minimalizálásával;
6. úgy véli, hogy a közös halászati politika szabályai végrehajtásának elősegítése, a közös halászati politika szabályainak a halászati ágazat és más érdekelt felek számára való elfogadhatóbbá tétele, valamint a megfelelés biztosítása érdekében a halászokat jobban be kell vonni a döntéshozatalba, különösen a tanácsadó testületekben, valamint ösztönzőket, például az Európai Tengerügyi és Halászati Alap és más, az innovációt, a képzést, a felszerelést és a szelektívebb halászeszközök alkalmazását célzó eszközök általi támogatást kell nyújtani számukra;
7. úgy véli, hogy az új jogszabályi keret lehetővé teszi majd azon innovatív halászeszközök további használatát, amelyekről tudományosan bebizonyosodott, hogy növelik a szelektivitást és egyszersmind a környezetre is mérsékelt hatást gyakorolnak;
8. úgy véli, hogy elő kell mozdítani az innovációt és a kutatást a közös halászati politika megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében, különös tekintettel a járulékos fogások kirakódása tekintetében, a szelektivitás növelése, valamint a halászati és felületei technikák korszerűsítése céljából;
9. úgy véli, hogy az olyan innovatív halászeszközök fenntartható használatát, amelyek fokozott szelektivitásukat független tudományos kutatás igazolta, korlátozások nélkül, illetve szükségtelen, jogszabályban előírt mennyiségi korlátozások nélkül engedélyezni kell, valamint a további kutatást illetően pénzügyi támogatást kell biztosítani;
10. úgy véli, hogy a valamennyi tengeri medence esetében közös szabályok elfogadására vonatkozóan fenn kell tartani a rendes jogalkotási eljárást, ideértve a technikai intézkedésekre vonatkozó normák és célkitűzések meghatározását, többek között az egyedi rendeletekben foglalt technikai intézkedéseket és azokat a technikai intézkedéseket, amelyek módosítása belátható időn belül nem várható, és úgy véli, hogy a rendes jogalkotási eljárás nem minden esetben szükséges a regionális szinten

elfogadott vagy a potenciálisan gyakori módosításra szoruló intézkedésekhez; úgy véli, hogy ezeket az intézkedéseket rendszeresen értékelni kell annak biztosítása érdekében, hogy továbbra is időszerűek maradjanak; úgy véli, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megfontolt alkalmazása megfelelően rugalmaságra és reagálóképességre vonatkozó szükségletnek; emlékeztet ugyanakkor arra, hogy a Parlament fenntartja magának a jogot, hogy a Szerződés szerint bármely felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben kifogást emeljen;

11. javasolja a technikai intézkedésekre vonatkozó egyértelmű, általános európai keret meghatározását, amely korlátozott számú horizontális alapelvet rögzít; úgy véli, hogy ebbe az általános keretbe nem kell belefoglalni valamennyi, az európai vizek túlnyomó többségére nem alkalmazandó szabályt, hanem ezekre inkább a regionalizációt kellene alkalmazni;
12. úgy véli, hogy bármely, regionális szinten elfogadott intézkedésnek meg kell felelnie a technikai intézkedésekről szóló keretrendeletnek, és összhangban kell állnia a közös halászati politika és a tengervédelmi stratégiáról szóló 2008/56/EK keretirányelv célkitűzéseivel;
13. úgy véli, hogy a technikai intézkedésekre vonatkozó szabályokat a regionalizációs folyamat megfelelő alkalmazása révén, közös központi elvek és fogalommeghatározások – többek között az Unió egész területén alkalmazandó közös célkitűzéseket és normák, köztük a tilalom hatálya alá tartozó fajok és halászeszközök jegyzéke, a nagyobb a tengeri medencékre vonatkozó egyedi szabályrendszer és egyedi technikai előírások – alapján kell meghatározni, amelyek mindegyikét rendes jogalkotási eljárás keretében kell elfogadni; megjegyzi, hogy a regionalizáció a regionális szinten alkalmazandó vagy a gyakori módosításra szoruló és szabályokra vonatkozna, és azt rendszeresen felül kellene vizsgálni;
14. hangsúlyozza, hogy a technikai intézkedésekről szóló új keretrendeletet egyértelműen kell megfogalmazni, amihez jelentős, a pontosítást célzó erőfeszítések lesznek szükségesek; következésképpen kéri, hogy a technikai intézkedésekkel kapcsolatban hatályban lévő rendeleteket, különösen a 850/98/EK és az 1967/2006/EK rendeletet előzetesen helyezték hatályon kívül a szabályok túlbujánzásának felszámolása érdekében;
15. emlékeztet arra, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok esetében az alaprendelet 18. cikkének megfelelően a tagállamok a technikai intézkedésekről szóló rendeletben meghatározott határidőn belül ajánlásokat terjeszhetnek a Bizottság elé, és hogy a Bizottság e határidő lejárta előtt semmilyen jogi aktust nem fogadhat el;
16. szükségesnek tartja a technikai intézkedéseken alapuló egyedi rendeletek megfelelőségének, hatékonyságának és az uniós flottára és a helyi közösségekre gyakorolt társadalmi-gazdasági hatásainak az értékelését, a közös halászati politika és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv célkitűzéseinek tiszteletben tartása mellett;
17. úgy véli, hogy a sebezhető élőhelyek és fajok védelme érdekében a technikai intézkedéseknek konkrét rendelkezéseket kell tartalmazniuk egyes halászeszközök használatáról;

18. úgy véli, hogy a technikai intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy destruktív és nem szelektív halászeszközöket ne használjanak, valamint hogy a robbanó- és mérgező anyagok általános alkalmazását meg kell tiltani;
19. úgy véli, hogy sürgősen koherens technikai intézkedéscsomagot kell kidolgozni valamennyi tengeri medencére – figyelembe véve sajátos jellegüket –, amelyekben az uniós döntések jelentős hatást gyakorolhatnak a halállományok helyreállítására és az ökoszisztémák védelmére, valamint a közös halállományokkal való fenntartható gazdálkodásra;
20. fenntartja, hogy a 2015. január 1. óta hatályos és 2019-ig a halállományra fokozatosan kiterjesztendő kirakodási kötelezettség ellenére a technikai intézkedésekkel kapcsolatos rendelkezéseknek kellőképpen rugalmasnak kell lenniük ahhoz, hogy valós időben igazodhassanak a halászat fejlődéséhez, és több lehetőséget biztosítsanak a halászati ágazat számára a szelektívebb halászati módszerekre vonatkozó innovációk gyakorlati bevezetésére;
21. úgy véli, hogy a kirakodási kötelezettség a halászatok számára alapvető változást jelent, és hogy a technikai intézkedéseket ezért ki kell igazítani annak érdekében, hogy lehetővé tegyék és megkönnyítsék számukra a szelektívebb halászatot; az alábbi három intézkedést javasolja e cél elérése érdekében:
 - a fogások összetételére vonatkozó szabályok jelentős módosítása, vagy akár hatályon kívül helyezése,
 - nagyobb rugalmasság biztosítása a hálók szembőségére vonatkozóan,
 - több, különböző típusú halászfelszerelés fedélzetén tartásának lehetővé tétele;
22. tudomásul veszi az abból eredő nehézségeket, hogy a 2406/96/EK tanácsi rendelet által megállapított forgalmazási előírások és a legkisebb kifogható méretek egymással párhuzamosan érvényesek; kéri, hogy a technikai intézkedésekről szóló új keretrendelet hangolja ezeket össze;
23. úgy véli, a műszaki intézkedések felülvizsgálatakor figyelembe kell venni a biológiai erőforrások megőrzésére, a tengeri környezetre, a halászat működési költségeire és a társadalmi-foglalkoztatási szempontból való nyereségességre gyakorolt hatásukat;
24. úgy véli, hogy a technikai intézkedésekről szóló keretrendelet megőrzési célkitűzését hatékonyabban lehetne elérni olyan fellépések révén, amelyek célja a kereslet és a kínálat termelői szervezetek segítségével való szabályozásának javítása;
25. úgy véli, hogy a tagállamok és régiók belvizein folyó kisüzemi halászatnak a teljes kifogható mennyiségek körén kívül kell maradnia;
26. úgy véli, hogy többéves tervek lényeges szerepet játszanak a közös halászati politika keretében a halászati erőforrások megőrzése szempontjából, lévén a legmegfelelőbb eszközök a különböző halászatokra vonatkozó egyedi technikai intézkedések elfogadására és végrehajtására;

27. úgy véli, hogy a társjogalkotóknak továbbra is arra kell törekedniük, hogy megállapodás szülessen a többéves tervekről az Európai Unió működéséről szóló szerződésben meghatározott intézményi hatáskörök és a vonatkozó ítélkezési gyakorlat alapján;
28. úgy véli, hogy a többéves terveknek egyfelől szilárd és tartós keretet kell alkotniuk a halászati gazdálkodás számára, a rendelkezésre álló legjobb és legfrissebb, a szakértők által elismert tudományos és társadalmi-gazdasági szakvéleményeken kell alapulniuk, igazodniuk kell az állományok alakulásához, valamint rugalmasságot kell biztosítaniuk a halászati lehetőségekre vonatkozó éves tanácsi határozatok meghozatala számára; úgy véli továbbá, hogy ezeknek az éves határozatoknak szigorúan a halászati lehetőségek elosztásának körén belül kell maradniuk, és lehetőség szerint el kell kerülniük a halászati lehetőségek nagyobb ingadozásait;
29. fenntartja, hogy előrehaladást kell elérni a halállományok helyreállítását, illetve a maximális fenntartható hozam biztosítására képes szinten való megtartását célzó jövőbeli többéves tervek tekintetében, ideértve egy előzetes ütemtervet, egy védelmi referenciapontot, egy, a tudományos gondolkodás megváltozásához való alkalmazkodást célzó mechanizmust és egy felülvizsgálati záradékot;
30. úgy véli, hogy a vegyes halászatra vonatkozó kötelező kirakodásból adódó problémák elkerülése érdekében a szelektivitás javítására és a nem szándékos fogások minimalizálására van szükség; úgy véli, hogy tanácsos lenne módot találni a rugalmassági intézkedések elfogadására vonatkozó lehetőség kihasználására és arra, hogy a teljes kifogható mennyiségek meghatározásához felhasználják a halászat okozta, tudományosan igazolt állománypusztulási arányokat;
31. ismételten hangsúlyozza, hogy a tanácsadó testületek révén növelni kell az érdekelt felek részvételét a többéves tervek kidolgozásában és fejlesztésében, másrészt a regionalizációra vonatkozó döntések meghozatalában;
32. úgy véli, hogy a Parlamentnek különösen szigorúan kellene ellenőriznie a visszadobási tervekkel kapcsolatos felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat, és fenntartja magának a jogot, hogy kifogást emeljen, ha azt szükségesnek ítéli;
33. úgy véli, hogy a visszadobási tervekkel, többek között a minimális védelmi referenciaméret módosítására vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok átmeneti érvényességi ideje egyetlen esetben sem haladhatja meg a három évet, és azokat adott esetben többéves tervekkel kell felváltani, továbbá a többéves tervekkel e célból a lehető leghamarabb el kell fogadni;
34. úgy véli, hogy a regionalizáció keretében az egyes fajokra érvényes minimális védelmi referenciaméretre vonatkozó döntéseket tudományos szakvéleményekre kell alapozni; hangsúlyozza, hogy el kell kerülni azokat a forgalmazással kapcsolatos szabálytalanságokat vagy csalásokat, amelyek veszélyeztethetik a belső piac működését;
35. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.